

Γέρων Αρσένιος Γρηγοριάτης (+1912-1991).

Μέρος Γ'

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[mount_athos](#) type unknown

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

-Ποιά αρετή αγαπήσατε περισσότερο και κοπιάσατε να την αποκτήσετε;

-Αφ' ότου έγινα Καλόγερος, τίποτε δεν αγάπησα απ' αυτόν τον έξω κόσμο. Μπαίνοντας στο Κοινόβιο στην συντροφιά τόσων Αδελφών, αναπαύθηκα πλήρως, διότι μέσα σε μία τέτοια κοινωνία βλαστάνουν και επαυξάνουν τα χαρίσματα. Δοκίμασα και την ησυχία

μόνος μου, αλλά είδα ότι ήταν χειρότερα από την ζωή του Κοινοβίου. Όταν φεύγεις στην έρημο με το θέλημά σου, δεν σε πληροφορεί ο Θεός ότι η πνευματική σου εργασία είναι ευάρεστη ενώπιόν Του.

-Με τι τρόπους σας παρηγορεί η θεία Χάρης, Γέροντα;

-Αυτή η Χάρης είναι αισθητή. Φαίνεται, βιούται δηλαδή. Πρώτα σ' ένισχύει η θεία Χάρης και κατόπιν σ' αφήνει ολίγο για να ιδή την ιδική σου προαίρεσι. Κατόπιν παραχωρεί ο Θεός να σου έλθη πειρασμός, ο οποίος και σε «τσαλακώνει» για τα καλά που λέμε. Όμως η θεία Χάρης σε παρακολουθεί από μακριά και είναι έτοιμη να σε ελέγξει, να σε νουθετήσει και να σε βοηθήσει, όταν πληγωθής από τα σκάνδαλα του νοητού εχθρού.

-Πότε λέγομεν ότι ένας μοναχός προσεύχεται αληθινά;

-Το πιο όμορφο είναι να πας στον Χριστό και να Του ειπής: «Χριστέ μου, σε παρακαλώ, έχω αυτήν την ανάγκη. Κάνε μου την χάρι και έλα να την τακτοποιήσης. Εσύ ξέρεις, εάν πρέπει να μου πάρης τον πόλεμο η όχι. Εγώ αυτόν τον πόλεμο δεν τον αντέχω. Τότε ωφελείσαι μ' αυτό τον τρόπο της προσευχής και πας ειρηνικός στην δουλειά σου. Το κομποσχοίνι με τους 100 κόμπους είναι ζήτημα

να σε βοηθήση έστω κι ένας κόμπος με τον τρόπο που σου λέγω εγώ τώρα...

-Διαβάζετε πνευματικά βιβλία, διότι βλέπω, ότι δεν έχετε βιβλία στο κελλί σας;

-Άκουσα τον άγιο Εφραίμ τον Σύρο που γράφει ότι: «Εάν, αδελφέ, έχεις μεγάλη βιβλιοθήκη στο κελλί σου και δεν αποκτάς τις αρετές με την μελέτη τους, όταν θα πεθάνης, θα σου κρεμάση ο διάβολος τα βιβλία αλυσίδα στον λαιμό σου και θα σε ρίξη στην κόλασι». Έε, από τότε κι εγώ δεν κρατώ πλέον βιβλία στο κελλί μου. Δανείζομαι από άλλους Αδελφούς η από την βιβλιοθήκη. Να, κι αυτό που διαβάζω είναι ξένο.

-Φοβάσαι τον θάνατο, πάτερ Αρσένιε;

-Ναι, φοβάμαι πολύ. Προ δεκαετίας είχα έλεγχο συνειδήσεως για τον θάνατο. Όταν ήλθε η αγάπη του Θεού λίγο-λίγο περισσότερη και εθέρμανε την καρδιά μου, δεν θέλω να πεθάνω, αν δεν μου δώση ακόμη περισσότερη αγάπη. Θέλω να καίγεται, να σκιρτά η ψυχή μου από τσόν θείον έρωτα του Χριστού. Αυτήν την αγάπη δεν την είχα παλαιότερα. Είχα όμως πολύν φόβο και παρακαλούσα την Παναγία, τον Χριστό να με γεμίσουν με την αγάπη τους.

-Ζήτε, Γέροντα, οπωσδήποτε με την ελπίδα της σωτηρίας σας. Δεν είναι έτσι;

-Και βέβαια, ζω μ αυτή την ελπίδα. Αφού δεν μ άφησε ο Θεός να χαθώ μέχρι τώρα, ελπίζω ότι δεν θα μ αφήση και στο μέλλον. Πιστεύω δηλαδή ότι θα με σώση.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr